

Slujitori ai frumosului

Una dintre mindriile Conferinței naționale a scriitorilor a fost interesul sincer cu care a fost urmărită de către întreaga țară. Un popor întreg de cititori, de iubitori ai scrisului frumos, și-a îndreptat urechea către sala în care oamenii gândului și ai condeiului și-au exprimat credințele, înconjurându-le ființa cu dragoste increzătoare, cu înnoită speranță. Sintem una dintre literaturile cele mai bogate și citite din Europa, a spus cineva de la tribună. puține popoare în lume simt atita nevoie de hrană spirituală ca poporul român — ce imensă satisfacție pentru un scriitor să aparțină acestei literaturi și acestui popor !

Conferința a fost o reuniune de lucru, i-a lipsit, spre binele ei, festivismul și vorbăria țipătoare. Scriitorii au avut de stabilit între ei mersul actual al literelor și racordarea perfectă a acestora la ritmul de înaintare al poporului, la starea actuală a sentimentelor și trăirilor națiunii. O gravitate nesimulată a răzbit prin fiecare cuvânt rostit atunci când era de stabilit rostul scrisului în acești ani, în care douăzeci de milioane de oameni se întrec pe ei înșiși în lucrul zilnic și tenace pentru prosperitatea și fortificarea Cetății în care trăiesc și gândesc ca ei înșiși, liberi și neatârnați. *«Drumul scrisului, se spune deosebit de frumos în scrisoarea adresată de către Conferință tovarășului Nicolae Ceaușescu, este pietruit deopotrivă cu durere, bucurie și speranță umană. Arta scrisului pentru arta iubirii aspre, arta continuității unui popor, arta sufletului de om care cinstește munca alor săi ca pe singura onoare a condiției umane. Conștienți de dificultatea și măreția artei scrisului, orice scriitor va fi împlinit atunci când o frază sau un vers al său va deveni un bun moral al poporului său, atunci când „plopii fără soț“ din visul lui vor trece în visul tuturor».*

Alături de poeți și prozatori, dramaturgii și-au mărturisit întregii obști speranțele și grijele lor, repudiind cu vigoare vechea și obosita superstiție

care aşază scrisul pentru scenă în urma celorlalte genuri. „Proportional vorbind, spune cu îndreptăţire Horia Lovinescu, dramaturgia românească actuală are câteva izbinzi ce nu stau cu nimic în urma reuşitelor din celelalte domenii ale literaturii“. Evident, nu toate ambiţiile dramaturgilor s-au realizat, s-a spus din nou, dar neîmplinirile nu li se datoresc întru totul, să nu uităm servituţile la care e supus genul, dificultăţile (unele fertile, altele anacronice) pe care le au de luat în piept. Dramaturgii au relevat, de asemenea, interesul constant şi profesionalmente interesat pe care trebuie să-l acorde televiziunii şi filmului, instituţii de primă mână ale culturii noastre, şi au supus din nou atenţiei confracţilor dorinţa lor de a se constitui într-o asociaţie profesională, cadru care să dea impulsurile organizatorice necesare pentru un progres rapid al dramaturgiei.

Scriitorii reuniţi în Conferinţă au avut adîncă bucurie de a-l vedea în mijlocul lor pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, însoţit de ceilalţi conducători de partid şi de stat. Conducătorul partidului şi statului nostru a rostit de la tribuna Conferinţei o amplă şi deosebit de consistentă cuvîntare în care rosturile scrisului în societatea socialistă au fost repetat subliniate şi asociate direct cu întreaga operă a partidului de ridicare a conştiinţei socialiste a poporului. Secretarul general al partidului a chemat scriitorimea să reverse cu generozitate şi spirit patriotic întregul ei talent, întruchipat în opere durabile, asupra cugetului însetat de frumos şi moralitate înaltă al celor ce muncesc. „Să nu uităm, a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu, că în panteonul culturii noastre au dăinuit, înconjuraţi de dragostea nepieritoare a întregii naţiuni, numai acei rapsozi şi cronicari care şi-au iubit poporul şi l-au respectat, care i-au apărat interesele şi n-au precupeţit nimic pentru a-i spori renumele şi prestigiul între popoare, pentru a-i salvarda demnitatea şi libertatea“.

Un eveniment al culturii române, Conferinţa ne-a dat speranţa de a deveni şi un nou punct de pornire spre o muncă rodnică şi ambiţioasă pentru fiecare dintre noi.

